

Nội Dung Ngày Tết...

Tác Giả: Nam S&#n Tr&#n Văn Chi
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 21:16

Chờ bên cửa Xuân tàn hoa rụng hết,

Đêm qua sân trước có một nhánh mai.

(Thi&#n s&# Mãn Giác)

Ngày xưa người mình không có lịch 365 ngày. Mỗi năm khi trời bắt đầu se lạnh, ngoài đồng lúa bắt đầu trổ màu vàng óng ánh thì nhà nông bắt đầu sạ Tết.

Nhìn thấy “sân trước có một nhánh mai...” bắt đầu Tết đến nhà.

Và “...thấy ông đồ già bày mực tàu giấy đỏ. Bên phố đông người qua...” là bắt đầu Tết đến rồi.

Tết là thời điểm kết thúc năm cũ bước sang năm mới. Tết Việt Nam còn mang ý nghĩa lịch sử, mang dấu ấn văn hóa truyền thống biểu tượng cho sự c&#a chúng ta. Và Tết trở thành một nét đẹp văn hóa mà người mình.

Ngày nay, gần đến Tết, không ai biết ai, một cách tự nhiên, mọi người Việt cùng nhau đón bắt đầu ngày tháng Dương lịch và quay trở về Âm lịch ngày xưa. Người ta hăm hở chờ Tết bắt đầu cái thói quen đón mừng là đi thăm thân theo Âm lịch. Bắt đầu đi thăm “Hăm” (ngày 20 Tháng Chạp Âm lịch +). Như hăm một Tết, hăm ba hăm lăm hăm tám Tết... Nếu năm nào Tháng Chạp thiếu thì ngày hăm chín sẽ được coi là ngày Ba Mươi Tết. Rồi sau Tết, từ ngày mùng 1 Tháng Giêng ta gọi là “Mùng”: mùng hai Tết, mùng tám Tết... Đến mùng 10 là hết Tết. Mọi người từ đó quay sang lịch Tây, Dương lịch.

Như có Tết Ta mà ngày, tháng Âm lịch được người mình làm sống lại.

Nội Dung Ngày Tết...

Tác Giả: Nam Sơn Trữ Văn Chi
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 21:16

Vội ngó i Vi t Nam, d u b n đang s ng ở đâu, ở l a tu i nào, m i năm h đ n Tháng Ch p Âm l ch thì th i gian nh có cái gì huy n bí và k đ u trong tâm th c m i ng i chúng ta. Ngày tháng Âm l ch nh nh c nh m i ng i Vi t Nam v c i ngu n dân t c, v truy n th ng, v t tiên ông bà. Nh t là đ i v i ng i xa x !

N c i c a ng i mình x a

Theo Đ i Nam Qu c Am T V c a Hu nh T nh C a (1895) “c i là đ t ni m vui, hay ch b i”.

Còn Nguy n Văn Vĩnh (1882-1936) trong bài “Xét t t mình” đ ng ở Đông D ng t p chí, s 6, năm 1913, đã ch : “Dân An Nam ta có m t thói là gì cũng c i. Ng i ta khen cũng c i, ng i ta chê cũng c i. Hay cũng h i, mà đ cũng h i, ph i cũng h i, qu y cũng h i. Nh n r ng h i m t ti ng, m i vi c h t nghiêm trang”.

Th t ra cái c i c a Vi t mình x a nay muôn v , muôn hình, ch không nh l i trách c a c Nguy n Văn Vĩnh đâu! Ti ng c i c a ng i mình có nhi u hình dáng l m. Nh là c i x a, c i nheo m t, c i nhích mép, c i mũi, c i d , c i ru i, c i c u tài, c i r , c i nh n c n , c i khà, c i ng t, c i hu v n, c i tr , c i g n, c i m a, c i tình, c i nh t, c i khan, c i khi, c i duyên, c i m m chi, c i g ng, c i th m, c i n , c i đ ng c n, c i n n ru t, c i xí x a, c i híp m t, c i t t h i, c i ch y n c m t, c i xã giao, c i ng t ngh o, c i nh h , c i h i h i, c i hô h , c i the th , c i ha h , c i khanh khách, c i giòn giã, c i c c l c, c i s c s a, c i ng o ngh , c i khinh kh nh, c i ng ng n, c i n a mi ng, c i đ quán xiêu đ i, c i nghi ng n c nghi ng thành, c i híp m t v.v...

Mi n B c có nh ng cái c i tiêu bi u nh Ba Giai, Tú Xu t, Tr ng Qu nh, Tr ng L n, Tr ng C , còn ng i mi n Nam l i có ki u c i “ti u lâm” vui ch i nhi u khi ch ng có ý gì c .

Tr n T X ng (1869-1907), văn th c a Ông tiêu bi u cho cái c i dí d m:

“B t ch c ai ta chúc m y l i,

N^h C^hoⁱ Ngày T^h...

Tác Giả: Nam S^on Tr^on Văn Chi
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 21:16

Chúc cho kh^op h^ot c^o trên đ^oi

Vua, quan, sĩ, th^o, ng^o i muôn thu^o

Sao đ^oc cho ra cái g^ong ng^o i!”

(L^oi chúc năm m^oi)

C^o i và ti^ong c^o i nói chung mang tánh sinh h^oc, thu^oc v^o b^on năng c^oa con ng^o i, cho nên ti^ong c^o i phát ra đôi khi m^ot cách vô th^oc do ph^on ^ong c^oa c^o th^o mà con ng^o i không ki^om soát đ^oc!

Riêng cái c^o i c^oa ng^o i Vi^ot Nam mình ngoài mang tánh sinh h^oc, do nó thoát thai t^o l^och s^o, th^oc ti^on c^oa cu^oc s^ong, cho nên cái c^o i c^oa ng^o i mình đã dung hòa gi^oa tính hài h^oc v^oi th^oc ti^on, v^oa vô th^oc v^oa ý th^oc, l^oi có khuynh h^ong l^ong m^on n^oa! Đó là “cái c^o i Vi^ot Nam”.

N^h c^o i Di L^oc

Đ^ou là Ph^ot t^o hay không, g^on đ^on T^ot, ai n^oy, nh^ot là nhà buôn bán, đ^ou ch^ong đ^on l^oi n^oi tr^ong bày hình t^ong Di L^oc cho kh^ong trang, đ^o g^oi là đón m^ong ngày đ^ou năm. Và t^o đó cúng bái Ng^oi Di L^oc trong ngày T^ot tr^o thành l^o nghi phong t^oc T^ot c^oa Vi^ot Nam ngày nay.

Trong dân gian, hình ^onh Đ^oc Di L^oc t^ong tr^ong cho s^o may m^on. Vào c^oa hàng c^oa ng^o i Vi^ot, chúng ta th^oy ngay hình/t^ong Đ^oc Di L^oc, ng^o i c^o i khoe rún v^oi các tr^o nh^o vây quanh. Có ng^o i tr^ong hình/t^ong Di L^oc đ^ong đ^oa cao hai tay lên tr^oi và mi^ong cũng c^o i toe toét. Khách hàng, nhi^ou ng^o i tin r^ong, vào ti^om l^oy tay xoa lên rún Ng^oi Di L^oc s^o g^op nhi^ou may m^on. ^o Huê K^o, nhi^ou ng^o i da tr^ong, da đen, ng^o i M^o... cũng tin nh^o v^oy n^oa. Ng^o i ta tin r^ong Đ^oc Di L^oc không h^o k^o th^o!

Ngày nay trong dân gian, niềm tin đối với Ngài Di Lặc đã thành huyền thoại, dù kinh Phật không hề dạy như vậy!

Đức Di Lặc là một vị Phật thọ năm trong Hiền kiếp. Bốn vị Phật trong Hiền kiếp đã ra đời là: 1. Đức Cồ u Lưu Tôn, 2. Đức Câu Na Hàm, 3. Đức Ca Diếp, 4. Đức Thích Ca Mâu Ni. Và đời này ngôi Phật Thích Ca, Đức Di Lặc sẽ ra đời mà giáo hóa chúng sanh.

Nhưng số kiếp Đức Di Lặc chưa đến, ngài còn ở trên cung trời Đâu Suất, thọ mạng hay hóa thân trong muôn một phàm phu giời mà thuyết pháp độ sanh.

Số tích nói, có lúc ngài Di Lặc hóa thân làm vị Hòa Thục ông, thân hình khác hẳn người thường, trán thì nhăn, bụng thì lùn, hình vóc mập mạp, đi đâu cũng mang theo một cái túi vải, nên mọi người kêu là Bụt Hòa Thục ông. Tánh ngài hay khôi hài và chế nhạo và đêm ngày không có phút nghỉ. Mọi khi đi dạo ông, ngài thọ ông cơm gạo và mang cái túi bụng vải, không khi nào rời hai vạt tay ra khỏi mình, lại có 18 đứa con nít nhỏ (là các căn, các trần, và các thức) thọ ông đeo đuổi theo một bên mà đi u cầu làm cho ngài cười mãi mãi.

Di Lặc, có người gọi là Di Lặc, tiếng Phạn là Maitrya, theo nghĩa dịch là Từ Thục, là “người có lòng từ”. Di Lặc là họ, còn chính tên là A Đạt Đa (Aadjita), dịch là Vô Năng Thục ông. Ngài Di Lặc thuộc dòng dõi Bà La Môn, Nam Thiên Trúc (Ấn Độ).

Di Lặc là một vị Phật ở trong nhà Phật, ngày Mồng Một Tết là ngày Vía Đức Di Lặc cho nên hình ảnh ngài Di Lặc có một ý nghĩa đặc biệt đối với nhiều người Việt Nam là vậy. Hội Thông Thiên Hội cũng như Hội Long Hoa của đạo Cao Đài cũng có niềm tin đối với Ngài Di Lặc. Các nhà nghiên cứu Phật học lý giải rằng hình ảnh trẻ con bu quanh Di Lặc khác nào các căn (một tại mỗi thân ý) quy phá chúng ta, và Di Lặc biểu tượng sự chuyển ng.

Đối với mọi người Việt Nam, ngày đầu năm, mồng Một Tết, tiết thiêng liêng và vô cùng quan trọng. Tết của mọi người, làm bất cứ việc gì, mọi chế độ phải thoát nhàn, thảnh thơi. Phật tử thảnh thơi ăn tiệc nói, nhất là phải ra vui vẻ, hòa nhã với tất cả mọi người, trong mọi tình huống. Tết của họ đã trở thành tập quán, họ nói lên lòng ao ước, mong sao năm mới an vui, hạnh phúc. Ngày Mồng Một, ngày Xuân như thế, cho nên hình ảnh Ngài Di Lặc trong nhà

Nội Dung Ngày Tết...

Tác Giả: Nam Sơn Trán Văn Chi
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 21:16

Vội vã vui tái cùng trẻ con thì thát còn gì báng.

Ná cái cáa Ngài Di Lác nói lên đác tánh há, xá. Cái há-xá là ná cái vui tái chán thát, hánh phúc. Có hánh phúc thì cuác sáng mái thát đáng sáng. Mùa Xuân mái ngái háy Xá, tác là bá, bá tát cá nháng đái u phián muán do ngái khác, hay do chính ta táo ra cho ta, và háy ná ná cái trên môi cùng Di Lác. Chính nhá ná cái cáa Đác Di Lác khiêm tán gián dá đã giúp mái chúng ta trở thành “Ngái Hánh Phúc” trong cõi đái náy rái.

Ngày Máng Mát Tát, ngày đáu tiên cáa 365 ngày, không nhát thiát chúng ta phái là Phát tá, háy cùng nhác nhá nhau trong gia đánh, mái ngái phái thác hành đác tánh há xá, cùng nhau háng đán mát đái sáng an vui, hánh phúc. Chác chán chúng ta sá đác vui vá hánh phúc nhá ngài Di Lác.

Xin mán hai câu thá cáa Thián sá Mãn Giác “Mác vá Xuân tàn, hoa lác tán / Đánh tián tác đá nhát chi mai” đá chúc nhau háng Mùa Xuân Di Lác bát sanh, bát diát.

Chá báo Xuân tàn hoa ráng hát,

Đêm qua sân trác mát nhánh mai.